

CHRIS RIDENBERG UIT SIDDEBUREN WIL AANDACHT

Zangerspad is ver van effen

SIDDEBUREN - „Most es heur'n" (met en zonder apostrof op de hoes) meldt Chris Ridenberg ons op zijn eerste, in eigen beheer uitgegeven elpee (1000 stuks). Hij heeft zijn eigen spelling van het Gronings dialect en als zanger ook zijn eigen toonzetting, dat wil hij best weten. In vijf van de dertien gevallen zijn de melodieën geleend, maar verder zijn tekst en muziek eigen werk. Net als de meezingende knaap in „Papa".

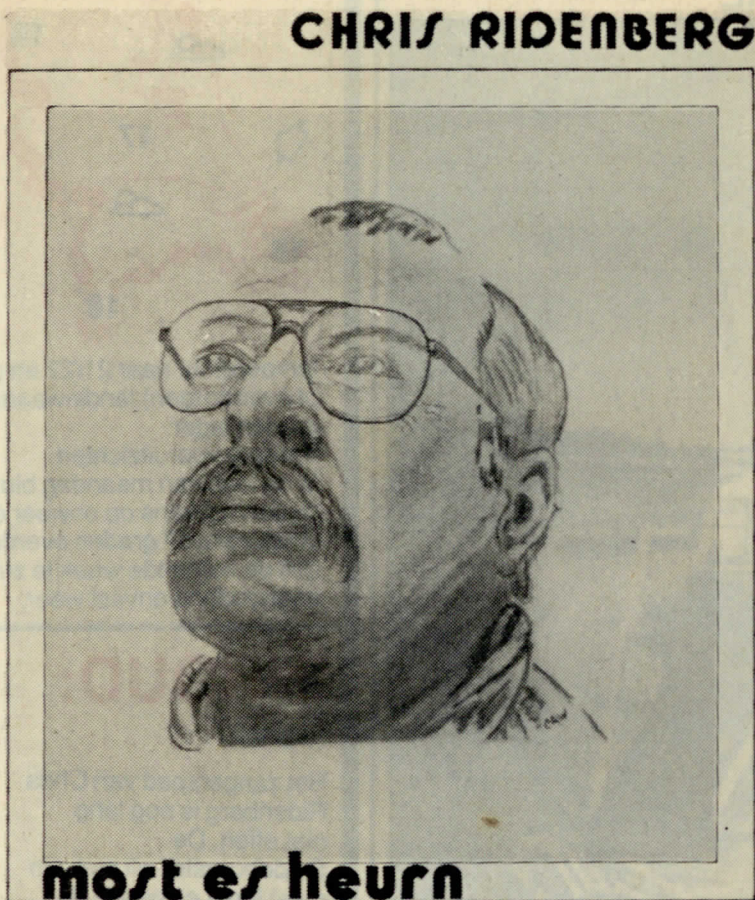
Johan Poppen

Op de sentimentele toer. Al het leed in de wereld, en wat een gezin voor iemand kan betekenen eveneens bezongen. Geen schande, want daar is een markt voor, zo heeft hij, jarenlang als lid van diverse orkesten de noordelijke dansings afreizend, wel gemerkt. De ambiance was er vaak naar. „Tou, Chris, speel nog even" en daar was de herkenningmelodie dan ook meteen. Succes verzekerd.

LUISTERLIED

Een muzikaal leven (met ook nog praktisch beleden interesses in tekenen, schilderen, filmmaken, acteren en componeren), dat nu bij de mijlpaal „luisterlied" is aangeland. Vindt Chris zelf in Radio Noord vraagt er, sinds vorig jaar, ook om. Een genre, waarin ook de tekst belangrijk wordt, zeker voor iemand, die er speciaal in de huiskamer voor gaat zitten en het oor er oplettend aan leent.

„Vrijwel elke song heeft iets te vertellen", aldus de schrijver, zanger en pianist. Hij heeft zelf al ondervonden, hoe

Zo vraagt de zanger aandacht op de hoes.

moelijk het is daarvoor aandacht te vragen in een zaal. Tijdens een artiestenavond in Delfzijl vorig jaar lukte dat niet zo best. Plankenkoorts? Dat lijkt me niet zo aannemelijk, voor iemand met zo'n ervaring met optreden in het openbaar.

De sfeer, vereist voor luisterliedjes, wist hij namelijk niet goed vast te houden door tussen de nummers door met de techniek van het geluid te stoeien en ontluisterende opmerkingen richting publiek te maken. Dat is fnuikend voor de aandacht, als je voor dit repertoire moet vragen. Microfoons e.d. laat je dan klaar-

zetten, zodat alle concentratie naar de songs kan uitgaan. En het sfeertje gehandhaafd kan worden.

DONKERBRUIN

Dat kan nu dus in de huiskamer wel. En dan valt op, dat de variatie in het genre groter zou moeten zijn. Er zijn nummers bij, waarin hij in dezelfde toonaard doorpingelt en -zingt. Zijn Gronings (het excuus mag dan zijn, dat het Sibboersters is, maar toch...) is niet onberispelijk. Wat ook te denken van een zin als „Het lichtend pad is ver van effen". Dichterlijk zeker, maar dialect...

Hij vertoont hier en daar, door het produceren van meer lettergrepen dan het beschikbare aantal noten, ook ritmische hobbels. De nummers „Striekkstok" en „Oet is op" klinken door de late ontknoping wat gezocht. Zijn „geluid" is aardig, maar kan technisch nog worden bijgeschaafd.

„Donkerbruin" wordt zijn stem genoemd. Gepokt en gemazeld door het geschetste milieu, zou je haast zeggen. Roestig, maar best in staat tot vertederende tekst. Alleen kent hij in dit opzicht niet de grenzen van het sentiment, die iemand als Ede Staal net wel weet te trekken, maar overschrijdt hij ze onbekommerd. Tja... „Ik vraag mie oaf of t wel zo mout..."

ZELFKRITIEK

Zoals gezegd: er zullen zonder twijfel luisteraars zijn, die behoefte hebben aan dreumen, hail dicht bie die, op het zachte gruine gras en n beetje waarmte, dat is t wat ik mis. Ridenberg zou echter ook fermere liedjes moeten (laten) schrijven, in het genre Cornelis Vreeswijk of Konstantin Wecker. Niet alles zelf doen, hoe financieel goedkoop en persoonlijk bevredigend dat ook mag zijn, als je wilt, dat al het werk, dat je aflevert, kwaliteit als eerste eigenschap vertoont.

Hij moet dan ook de bijgeleverde biografie door derden laten nakijken op fouten. En daarin ook de prijs en waar de plaat verder nog verkrijgbaar is dan aan huis in Siddeburen erbij vermelden graag. Niet denken: die p.r. doe ik er ook nog wel even bij. Meer zelfkritiek, dat is het wat ik een beetje mis. Moar k maag hom echt wel heuren, om het eigen geluid. Met de muziek erachter (Henk Bemboom op synthesizer en Roelof Kor intrigerend illustratief op mondharmonica in de titelsong) zeker.